

РЕШЕНИЕ

№ 1280

гр. София, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 31.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **3022** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

С Определение №11587/24.11.2023 г., постановено по адм. д. №9724/2023 г. ВАС е отменил Определение №5865/07.07.2023 г., постановено по настоящото дело и е върнал същото за продължаване на съдопроизводствените действия. Производството е по реда на чл.203 и сл. АПК, вр. чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Предмет на на разглеждане са предявените от Т. М. Б. от [населено място] обективно кумулативно съединени иски за присъждане на обезщетения за претърпени вреди вследствие на отменен като незаконосъобразен административен акт - Решение №РД-Е112-85/30.09.2021 г. на Управителя на НЗОК, а именно: Обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на левовата равностойност на 5414,81 евро, представляващи разходи за проведено лечение, мораторна лихва за забава, считано от датата на издаване на акта, 30.09.2021 г. до датата на предявяване на иска – 28.03.2023 г. в размер на 1609,94 лева, както и законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата и Обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 15000 лева, ведно с мораторна лихва върху сумата, считано от 30.09.2021 г. до датата на предявяване на иска – 28.03.2023 г. в размер на 2270,84 лева, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане. Ищецът твърди, че Решение №РД-Е112-85/30.09.2021 г. на Управителя на НЗОК е отменено с Решение №1643/14.03.2022 г. по адм. д. №10209/2021 г. на АССГ, потвърдено с Решение №53/05.01.2023 г. по адм. д. №4636/2022 г.

В исквата молба е посочено, че ищецът е имал проблеми със зрението от ранна детска възраст. На 24.05.2021 г. се събудил със силна болка в окото и с усещане, че същото е изтекло. След консултация с лекуващия го офталмолог, на 25.05.2021 г. постъпил в СОАБАЛ „Акад. Пашев“ ЕООД. Там лекарите установили наличие на перфорация и руптура на склерата на лявото око, поради което назначили оперативно лечение. Операцията се състояла на същия ден, като на 27.05.2021 г. бил изписан с постоперативна медикаментозна терапия по схема. На контролен преглед на 12.07.2021 г. било установено „тотално периферно отлепяне на ретината“ и „задебеляване на хориоидеята към субатрофия“. Насочен бил към трансплантация на роговицата на лявото око в Кралство Б., д-р К., който според насочващите лекари единствен би могъл да му помогне да запази зрението си, тъй като в противен случай би настъпила загуба на зрението. Ищецът се свързал с професор К. в Кралство Б., с когото уговорили процедура по трансплантация. От лечебно заведение в Б. получили оферта за лечение, както и че болницата работила с формуляр S2, като ищецът следвало да заплати само стойността на роговицата от 1464.81 евро. Сумата за роговицата била платена на 30.07.2021 г. и била насрочена операция за 01.09.2021 г. С писмо вх. Е112-01-41/02.08.2021 г. Б. е депозирал искане за издаване на разрешение за планово лечение в държава членка на ЕС. Въпреки че бил уведомен, че посочен лекар иска да го прегледа, за да даде своето становище по случая, на което ищецът се отзовал, преглед от лекаря не бил извършен, тъй като и на двете уговорени дати същият бил в болничен. От НЗОК не бил посочен друг лекар, тъй като имало проблем със специалистите, които да дадат мнение. Посъветвали го да отложи операцията. Ищецът обаче решил да проведе операцията на уговорената дата на собствени разходи, тъй като това бил единствения му шанс да си спаси окото, а и отлагайки я би загубил вече заплатената от него сума в размер на 1464,81 евро за роговицата. Необходимата сума събрал чрез заеми от приятели и на 01.09.2021 г. операцията се състояла в Болница „С. А.“, В., Кралство Б.. Общия размер на разходите възлизал на 5414,81 евро. Последвал е оспорения отказ с Решение № РД-Е112-85/30.09.2021 г. на Управителя на НЗОК. Решението е обжалвано, като с Решение №1643/14.03.2022 г., постановено по адм. д. №10209/2021 г. на АССГ, оставено в сила с Решение №53/05.01.2023 г., постановено по адм. д. №4636/2022 г. на ВАС е отменено и преписката е върната на административния орган за произнасяне в 14-дневен срок, съобразно задължителните указания, дадени в мотивите на съдебния акт. Считано от датата на влизане в сила на съдебния акт – 05.01.2023 г. до изтичане на 14-дневния срок Управителят на НЗОК не се е произнесъл. Действия по производството са предприети на 20.01.2023 г., като на 06.03.2023 г. е издадено Решение №РД-Е-112-30, с което отново на ищеца е отказано издаване на разрешение за планово лечение в държава-членка на ЕС, за което ищецът е уведомен на датата на издаването му. При тези обстоятелства ищецът счита, че са налице кумулативните предпоставки на чл.1, ал.1 ЗОДОВ за основателност на предявените искове. Искът за неимуществени вреди е обоснован с тревожност, гняв, стрес, безпомощност. Надявал се, че НЗОК ще покрие ако не цялата, то поне част от сумата за лечение, защото обременявал съпругата си както с грижи за него, така и финансово. След като това не се случило, на няколко пъти помислял да посегне на живота си, за да я отърве от бремето, което представлява за нея, защото държавата абдикирала и го поставила в нелепо, неизгодно положение. Загубил тотално вяра в институциите, които вместо да бранят гражданите, бранят бюджетите си. Мисълта за тази несправедливост не му давала спокойствие, чувствал се в още по-голяма тежест

за близките си, знаейки, че ако нещо му се случи не може да разчита на институциите. Изпитва ежедневно притеснения, неспокойство, тревожност, страх. Не може да спи, изгубил е апетита си и няма вкус към живота. Отношението, което получил от НЗОК, от експертите и служителите го карат да се чувства унижен, предаден, пренебрегнат и непълноценен човек.

Ответникът Национална здравноосигурителна каса, в представен писмен отговор, оспорва ицяло предявените искове с подробни доводи за тяхната неоснователност, поддържани и в съдебно заседание от процесуалния представител юриконсулт А. Б. Софийска градска прокуратура, чрез участвалите в съдебно заседание прокурори, изразява становище за основателност и доказаност на предявения иск за имуществени вреди, ведно с дължимите лихви. Като ицяло неоснователен счита искът за неимуществени вреди, доколкото твърденията за претърпени такива са останали недоказани.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства. Приложено е към настоящото дело адм. д. №10209/2021 г. по описа на АССГ, с влязло в сила решение по което е отменено Решение №РД-Е112-85/30.09.2021 г. на Управителя на НЗОК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Безспорно установено по делото е, че актът - Решение № РД-Е112-85 на Управителя на НЗОК, от чиято отмяна се претендират вредите, е издаден на 30.09.2021 г. и е отменен с влязло в сила на 05.01.2023 г. съдебно решение -Решение №1643/14.03.2022 г., постановено по адм. д. №10209/2021 г. на АССГ, оставено в сила с Решение №53/05.01.2023 г., постановено по адм. д. №4636/2022 г. на ВАС, като спорът не е решен по същество, тъй като е прието, че актът е издаден в нарушение на административнопроизводствените правила, което е довело и до нарушение на материалния закон, поради което преписката е върната на административния орган за ново произнасяне. С отменения акт на ищеца е отказано разрешение за получаване на подходящо планово лечение по подадено от него Заявление № Е112-01-41/02.08.2021 г. с искане да бъде издадено разрешение за планово лечение в държава членка на ЕС (формуляр S2) за трансплантация на роговица и отлепване на ретина в Болница „С. А.“, Кралство Б., извън държавата-членка по пребиваване (формуляр S2). Именно този отменен отказ ищецът твърди, че е довел до претърпени от него имуществени и неимуществени вреди, описани по-горе.

Безспорно е също, че след връщане на преписката ответникът се е произнесъл с Решение №РД-Е-112-30/06.03.2023 г., с което отново на ищеца е отказано издаване на разрешение за планово лечение в държава-членка на ЕС, за което ищецът е уведомен на датата на издаването му. Не се твърди този акт да е оспорен по съдебен ред в предвидения в закона 14-дневен срок с доводи за неговата незаконосъобразност. В исковата молба са наведени доводи за нищожност на същия, вследствие на което се претендира обезщетение за неимуществени вреди, което е отделено за разглеждане в отделно производство.

Предвид представените по делото доказателства съдът намира за безспорно установено, че ищецът е провел лечението си в Болница „С. А.“, Кралство Б., където е опериран на 01.09.2021 г., като за това лечение общия размер на заплатените суми възлиза на 5414,81 евро. От събраните гласни доказателства се установи, че тази сума е събрана вследствие на продадена кола на семейството и заеми от приятели.

От събраните гласни доказателства и по-конкретно показанията на св. П., се установява също, че вследствие на отказа, обективиран в Решение № РД-Е112-85/30.09.2021 г., ищецът се почувствал обиден, засегнат, отчаял се, като приел, че никой не се интересува от него, освен най-близките му хора. Приел, че държавата го е отритнала, както и че с отказа ответника му е казал, че положението е такова и няма защо да се оперира, защото няма да се подобри състоянието му. Според св. К., съсед на ищеца и приятел, след като получил отказ от НЗОК ищецът станал различен човек – затворен, обезкуражен, тотално различен в отрицателна светлина. Според свидетеля сега ищецът не излиза, мълчалив е, говори само че няма смисъл от нищо в тази държава, а преди това имал планове за бъдещето. Това било така, тъй като разгичал на тези пари за да си покрие дълговете във връзка с лечението.

Съдът дава вяра на показанията и на двамата свидетели, макар че св. П. е съпруга на ищеца. Показанията им се припокриват, последователни са и логични. Установените от тях факти не се оборват от другия събран по делото доказателствен материал.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл.7 от ЗОДОВ, искът за обезщетение се предявява пред съда по мястото на увреждането или по настоящия адрес или седалището на увредения срещу органите по чл.1, ал.1 и чл.2, ал.1 от ЗОДОВ, от чиито незаконни актове, действия или бездействия са причинени вредите. Ищецът е с адрес в [населено място], твърдяното увреждане е настъпило в [населено място], правното основание на иска е чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, с оглед на което исковата молба е предявена пред компетентния съд при спазване на правилата за родова и местна подсъдност. Спазено е изискването на чл.204, ал.1 АПК за допустимост на иска, тъй като въведеното като основание на предявените главни искове административен акт - Решение № РД-Е112-85 на Управителя на НЗОК - е отменено с влязло в сила съдебно решение, като незаконосъобразно и преписката е върната на органа за ново произнасяне. Исковите са предявени от лице с надлежна процесуална легитимация и са насочени против ответник, притежаващ характеристиките по чл. 205 от АПК - юридическото лице – НЗОК, от чийто незаконосъобразен акт се твърди, че са причинени вредите. Съгласно чл.6, ал.1 от Закона за здравето осигуряване, ответникът НЗОК е юридическо лице със седалище С.. Предвид това и с оглед мотивите на ВАС в отменителното Определение №11587/24.11.2023 г., постановено по адм. д. №9724/2023 г. съдът приема, че предявените искове са процесуални допустими.

За да се реализира безвиновната отговорност на държавата по реда на специалния закон ЗОДОВ следва да се установи по безспорен и категоричен начин наличието на кумулативно изискуемите предпоставки, посочени във фактическия състав на чл.1, ал.1 от същия, а именно: незаконосъобразен акт, издаден в резултат на административната дейност на държавен орган или негови длъжностни лица, отменен по съответния ред /освен ако се твърди, че е нищожен/, негови действия или бездействия, при или по повод изпълнение на административна дейност; вреда от такъв административен акт, действие/бездействие и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Доказателствената тежест да проведе пълно и главно доказване на посочените обстоятелства е за ищеца. При липсата на който и да е от елементите от фактическия състав на приложимата правна норма отговорността на държавата не може да бъде ангажирана.

В настоящия случай безспорно се установи, че административният акт, от който се твърди, че са причинени вредите на ищеца, е отменен с влязло в сила съдебно решение. Следователно, налице е първата предпоставка за основателност на исковете, а именно отменен административен акт.

Безспорно се установи, че за да бъде извършена операцията на определената от болницата в Б. дата и доколкото към този момент на е било налице произнасяне от НЗОК по заявлението му от 02.08.2021 г., ищецът е заплатил сума в 5414,81 евро. Следователно същият е претърпял твърдяната имуществена вреда. Това е така, тъй като ако НЗОК му бе издала искания формуляр S2, не би се наложило сумата да бъде изплатена с лични негови средства.

Съдът намира обаче, че заплатената сума за операцията, претендирана като имуществена вреда, не е в пряка причинно-следствена връзка с отменения административен акт. Това е така на първо място защото макар да е заплатена след подаване на заявлението за издаване на разрешение за планово лечение в държава членка на ЕС, същата е заплатена преди издаване на акта. Заявлението е подадено на 02.08.2021 г., сумата е била заплатена към датата на операцията – 01.09.2021 г., а решението на НЗОК, с което му е отказано и от което ищецът твърди, че е претърпял вредите е издадено на 30.09.2021 г. На обезщетяване по реда на чл.1 ЗОДОВ подлежат преките и непосредствени вреди. Под преки вреди следва да се разбират само тези, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат, т. е., които са адекватно следствие от увреждането. Освен преки, вредите следва да бъдат и непосредствени, т. е. да са настъпили по време и място, следващо противоправния резултат. След като към датата на плащане на сумата, претендирана като вреди, все още не е бил издаден актът, от който се претендира, че същите са настъпили, следва извода, че вредата за ищеца няма как да е настъпила вследствие именно на този акт, та макар и след това той да е обявен за незаконосъобразен от съда. Доколкото ищецът претендира, че имуществената вреда е настъпила именно от отмененото решение, предвид изложеното липсва причинно-следствена връзка между него и заплатените разходи за операцията.

От друга страна се установи, че при отмяната на решението, от което се твърди, че са причинени вредите, е прието, че в хода на административното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което въпросът не е решен по същество, а преписката е изпратена на административния орган за ново произнасяне. Налице е такова от 06.03.2023 г., с което решение отново е постановен отказ. В случая вредите се претендират от решението от 30.09.2021 г. Но с отмяната на това решение производството не е приключило, предвид връщането на административната преписка за ново произнасяне. Административното производство по съответния въпрос приключва едва тогава, когато административният орган се произнесе със законосъобразен акт и този акт влезе в сила. Следователно до приключването на административната процедура с окончателен /влязъл в сила / и позитивен за ищеца акт - разрешение за търсеното лечение, придружено с формуляр S2, липсва пряка причинно-следствена връзка между Решение №РД-Е112-85/30.09.2021 г. на Управителя на НЗОК и заявената имуществена вреда, изразяваща се в заплащането от ищеца на сумата за лечението му проведено на 01.09.2021 г.

Доколкото настоящото производство е исково, в тежест на ищеца е да докаже наличието на предпоставките за основателност на иска си. След като не е осъществил

главно и пълно доказване на една от кумулативно изискуемите предпоставки, то последица от това е отхвърляне на предявения от него иск. Липсата на който и да е от елементите от фактическия състав е достатъчно основание искът да бъде отхвърлен.

Предвид изложеното съдът приема, че не е осъществен фактическият състав на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, във вр. с чл. 204, ал.1 и ал. 4 АПК, поради което исковата претенция за заплащане на обезщетение за имуществени вреди от отмененото Решение №РД-Е112-85/30.09.2021 г. на Управителя на НЗОК, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед неоснователността на главния иск за обезщетение за имуществени вреди неоснователни се явяват и акцесорните претенции за мораторна и законна лихва върху главницата.

По отношение на исковата претенция за неимуществени вреди съдът приема следното:

Обезщетенията за неимуществени вреди се присъждат за конкретно претърпени физически и психически болки, страдания и неудобства, които са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административния орган, отменени по съответния ред. На обезщетение подлежат и вътрешните, душевни състояния тогава, когато справедливостта налага с оглед конкретните, обективно съществуващи обстоятелства във всеки един случай същите да бъдат възмездени. Понятието справедливост по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно, а всякога е свързано и с общественото разбиране за справедливост на даден етап от развитието на самото общество, а не със субективното усещане за причинена вреда.

В настоящия случай и обезщетението за претърпени неимуществени вреди се претендира от отмененото като незаконосъобразно с влязло в сила на 05.01.2023 г. съдебно решение - Решение №1643/14.03.2022 г., постановено по адм. д. №10209/2021 г. на АССГ, оставено в сила с Решение №53/05.01.2023 г., постановено по адм. д. №4636/2022 г. на ВАС, Решение №РД-Е112-85/30.09.2021 г. на Управителя на НЗОК. От събраните в хода на процеса доказателства във връзка с твърденията за настъпили неимуществени вреди вследствие на отменения административен акт съдът приема, че е доказана и втората предпоставка за основателност на този иск. В периода от издаване на незаконосъобразния административен акт – 30.09.2021 г. до датата на неговата отмяна – 05.01.2023 г. ищецът е търпял твърдяните неимуществени вреди. От показанията на разпитаните свидетели се установи, че вследствие на отказа, обективиран в Решение № РД-Е112-85/30.09.2021 г., ищецът се почувствал обиден, засегнат, отчаял се, като приел, че никой не се интересува от него, освен най-близките му хора, че държавата го е отритнала, както и че с отказа ответника му е казал, че положението е такова и няма защо да се оперира, защото няма да се подобри състоянието му. Установи се, че след като получил отказ от НЗОК ищецът станал различен човек – затворен, обезкуражен, тотално различен в отрицателна светлина. Не излиза, мълчалив е, говори само че няма смисъл от нищо в тази държава, а преди това имал планове за бъдещето. Това било така, тъй като разгичал на тези пари за да си покрие дълговете във връзка с лечението. Следователно, отказът, който е отменен като незаконосъобразен,

е оказал неблагоприятно влияние върху емоционалния живот на ищеца и е довел до морални страдания. Не всяко увреждане обаче е релевантно, а само онова, което се характеризира с продължителност и по-висока степен на интензивност. Именно такава степен на увреждане бе установено по делото – показанията на разпитаните в хода на процеса свидетели позволяват формиране на извод, че се касае за характеризиращо се с продължителност и по-висока степен на интензивност увреждане. Налице е доказана причинена на ищеца неимуществена вреда, която е пряка последица от отмененото като незаконосъобразно решение. Посочените вреди са нормална последица от отказа да се финансира лечението му и са достатъчно конкретизирани и установени. Поради характера на неимуществените вреди, те могат да се търпят само от физическо лице, чиято психика и здраве са засегнати неблагоприятно от административна дейност, както е и в настоящия случай. Претърпените вреди вследствие на отмененото решение са в резултат от незаконосъобразния отказ да се финансира лечението му в чужбина и са довели до притеснение от това, че е в тежист на близките си, тревожност, промяна в личностното му поведение, недоверие към институциите, притеснение за здравословното му състояние.

Конкретният размер на обезщетението за претърпените неимуществени вреди следва да бъде определен при условията на чл. 52 от ЗЗД, приложим във вр. с §1 от ЗР на ЗОДОВ. Съгласно разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, размерът на обезщетението за претърпените неимуществени вреди се определя по справедливост. В тази връзка следва да се съобразят характера, вида, времетраенето на претърпените вредни последици, ценността на засегнатите нематериални интереси, като се вземат предвид и икономическия стандарт към момента на увреждането, така, че обезщетението да не бъде средство за неправомерно обогатяване. В случая, като се отчетат естеството на незаконосъобразния акт – отказ за финансиране на лечение, и характера, интензитета и времетраенето на негативните преживявания, за период от 1 г. и 3 месеца – от издаване на незаконосъобразния акт до неговата отмяна, при съобразяване с това, че негативните последици и след това не са останали в миналото и реално са дали отражение върху емоционалното състояние на ищеца, се приема, че претенцията за неимуществени вреди е несъразмерно висока. Въз основа на изложеното искът за неимуществени вреди следва да бъде уважен в размер от 2000 лв., като съдът счита, че този размер е напълно справедлив за възстановяване на претърпените неимуществени вреди, без да се допуска неправомерно обогатяване от обезщетението. Искът до пълния предявен размер от 15000 лв. следва да се отхвърли като неоснователен.

Основателността на главния иск води и до основателност на акцесорните икове за присъждане на лихви върху определеното обезщетение.

Основателен е искът за заплащане на обезщетение за забавено плащане върху претендираната сума, но не за целия посочения в исковата молба период. Съгласно чл.86 ЗЗД, при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Съгласно т.4 на Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС "При незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и

съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаемите административни актове... ". Вземането за обезщетяване на причинената вреда е възникнало след признаване по законен ред на незаконността на акта на държавния орган. В случая, както бе посочено по-горе, решението на НЗОК е издадено на 30.09.2021 г. и е отменено с влязло в сила на 05.01.2023 г. съдебно решение. От тази дата – 05.-1.2023 г., НЗОК се смята в забава. С оглед изложеното, основателно се явява искането за присъждане на лихва за забава върху главницата, като същата е дължима за периода от 05.01.2023 г. – датата на влизане в сила на отменителното решение до 28.03.2023 г. – датата на предявяване на иска.

Размерът на законната лихва е определен с Постановление №426 на Министерския съвет от 18.12.2014 г. за определяне размера на законната лихва по просрочени парични задължения. Изчислено с лихвен калкулатор на Национална агенция по приходите това обезщетение възлиза на 52,66 лева. До този размер се явява основателен и доказан искът за забавено плащане на обезщетението. В оставалата част до пълния предявен размер следва да бъде отхвърлен.

Основателността на главния иск води до основателност и на акцесорния за присъждане на законната лихва, считано от датата, от която е поискана, а именно датата на предявяване на иска - 28.03.2023 г. до окончателното изплащане на сумата.

При този изход на делото и на основание чл.10, ал.3 ЗОДОВ основателно се явява искането на процесуалния представител на ищцата за присъждане на разноски. Установи се, че дължимите държавни такси за четирите иска в общ размер от 40 лева са внесени от ищеца. Не са представени доказателства за заплатен адвокатски хонорар. Не е представен и договор за правна защита и съдействие, при което съдът намира, че адвокатско възнаграждение не е договорено и заплатено от ищеца. Два от четирите иска са уважени частично, при което на ищеца се дължат разноски за внесените за тяхното разглеждане държавни такси в общ размер от 20 лева.

От процесуалния представител на ищеца е направено искане на присъждане на адвокатско възнаграждение на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата. При липсата на представен по делото договор за правна защита и съдействие, в който да е уговорено, че адвокатското възнаграждение е договорено по този ред, съдът намира, че такова не следва да бъде присъждано.

От процесуалния представител на ответника не е направено искане за присъждане на разноски, поради което такива не следва да му бъдат присъждани.

Водим от гореизложеното Административен съд - София-град, II отделение, 52-и състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Национална здравноосигурителна каса да заплати на от Т. М. Б.

от [населено място], сумата от 2000.00 /две хиляди/ лева, ведно със законната лихва, считано от 28.03.2023 г. - датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на главницата, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди вследствие на отменено като незаконосъобразно Решение №РД-Е112-85/30.09.2021 г. на Управителя на НЗОК, като и сумата от 52,66 /петдесет и два лева и 66 ст./, представляваща обезщетение за забавено плащане на главницата за периода от 05.01.2023 г. до 28.03.2023 г.

ОТХВЪРЛЯ предявените от Т. М. Б. от [населено място] искове за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди, както и за обезщетение за забавено плащане на главницата за сумите съответно над 2000 лева и над 52,66 лева до пълния предявен размер съответно от 15000 лева и от 2270,84 лева и за периода от 30.09.2021 г. до 05.01.2023 г.

ОТХВЪРЛЯ предявените от Т. М. Б. от [населено място] здравноосигурителна каса искове за заплащане на: обезщетение за претърпени имуществени вреди вследствие на отменено като незаконосъобразно Решение №РД-Е112-85/30.09.2021 г. на Управителя на НЗОК в размер на левовата равностойност на 5414,81 евро и мораторна лихва за забава върху тази сума, считано от датата на издаване на акта, 30.09.2021 г. до датата на предявяване на иска – 28.03.2023 г. в размер на 1609,94 лева, както и законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Национална здравноосигурителна каса да заплати на от Т. М. Б. от [населено място] деловодни разноски по делото в размер на 20 /двадесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: